

1. april 1921 om indførelse af lov af 29. marts 1867 om sandflugtens dæmpning m. v. samt af §§ 2-6 i lov af 29. december 1857 om sandflugtsstrækningers behandling i de sønderjydske landsdele, lov nr. 163 af 11. maj 1935 om tillæg til lov af 29. marts 1867 angående sandflugtens dæmpning m. v., lov nr. 707 af 31. december 1940 om tilplantning af heder, klitter og andre uopdyrkede arealer, § 1, stk. 4, 2. pkt., i lov nr. 145 af 28. april 1931 om jagten samt

§ 17, stk. 2, i lov nr. 107 af 31. marts 1953 om mark- og vejfred ophæves. Endvidere udgår i sidstnævnte lovs § 31, stk. 2, ordene „stk. 1“ og i samme paragrafs stk. 3 ordene „og § 17, stk. 2“.

Stk. 3. Arealer, der i medfør af § 1, stk. 2, i lov nr. 163 af 11. maj 1935 er undtaget fra fredning efter de dagældende regler, omfattes ikke af reglerne i nærværende lovs kapitel I, medmindre de inddrages under fredning efter § 8.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1959-60 blev der fremsat et forslag til klitlov, der var udarbejdet af et af landbrugsministeriet under 23. august 1954 nedsat udvalg til forberedelse af en revision af den gældende lovgivning om sandflugtens dæmpning m. m.

Forslaget opnåede ikke vedtagelse i nævnte folketingsår, og det genfremsattes derfor i folketingsåret 1960-61. I forslaget er der foretaget en række ændringer foranlediget af de med det af folketingsåret nedsatte udvalg til behandling af lovforslaget førte forhandlinger.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i foranstående forslag henvises til bemærkningerne til det i folketingsåret 1959-60 fremsatte forslag til klitlov (i det følgende betegnet som forslag 1959-60), hvortil føjes følgende bemærkninger vedrørende de foretagne ændringer i forslaget.

Til lovens titel.

Lovens titel foreslås ændret til: „Lov om sandflugtens bekæmpelse“.

Til § 1.

Stk. 1, litra b, foreslås ændret, således at det tydeligere fremgår, at bestemmelsen kun skal finde anvendelse på kyststrækninger, hvor klitdannelser forekommer.

Til § 3.

Iflg. § 3, stk. 2, i forslag 1959-60 skulle en i henhold til loven iværksat fredning noteres på vedkommende ejendoms blad i tingbogen.

Dette foreslås ændret således, at der foretages en egentlig tinglysning af en meddelelse fra klitmyndighederne om fredning i henhold til lovforslagets § 1, stk. 1, litra b-e, og stk. 2. Fredningen bør respekteres af alle indehavere af rettigheder over ejendommen uden hensyn til disse rettigheders stiftelsestidspunkt, således at de af hensyn til sandflugtsfaren gennemførte fredninger får samme rets-

stilling som de i bygningslovgivningen, landbrugslovgivningen, skovloven og naturfredningslovgivningen hjemlede legale servitutter.

Det findes rimeligt, at ejeren i forbindelse med tinglysningen får underretning om fredningen, og at lysning sker uden udgift for ejeren.

Til § 5.

I forslag 1959-60 var genopførelse af eksisterende bygninger og de i paragraffens stk. 1 nævnte indretninger i overensstemmelse med gældende praksis ikke tilladt uden klitmyndighedernes samtykke. Da en sådan bestemmelse må anses for noget vidtgående, foreslås stk. 2 ændret således, at genopførelse af bygninger m. v. i hidtidig skikkelse, f. eks. efter brand, kan ske uden særlig tilladelse.

Til § 6.

Stk. 2 og 3 svarer til § 6, stk. 2, i forslag 1959-60 med den ændring, at der gives ejeren af en fredet strækning, der af klitmyndighederne åbnes for offentligheden, ret til at forbyde offentlig færdsel på det areal, der er nærmest beboede bygninger. Den nærmere udstrækning af arealet må godkendes af klitmyndighederne.

Tilsvarende bestemmelse indeholdes ikke i forslag 1959-60, men det forudsattes dog, at klitmyndighederne kunne tillade ejerne af fredede klitstrækninger at forbyde offentlig færdsel inden for en afstand af 40 m fra beboede bygninger, hvis ejerne selv påtog sig dæmpningen, jfr. herved § 23 i udkast til bekendtgørelse i „Betænkning ang. revision af sandflugtslovgivningen“ afgivet af landbrugsministeriets udvalg af 23. august 1954. Det er af ovennævnte folketingsudvalg anset for ønskeligt, at en hertil svarende bestemmelse indsættes i lovtæksten. Det anses dog ikke for fornødent, at ejeren selv bekoster dæmpningen på det areal, hvorpå det tillades ham at forbyde offentlig færdsel.